

UTAZÁSI BESZÁMOLÓ

XIV. Eötvözet Konferencia

A Szegedi Tudományegyetemen idén 14. alkalommal rendezték meg az Eötvözet Konferenciát. Az interdiszciplináris konferenciát 2026. március 27–28. között a SZTE Eötvös Loránd Kollégiuma szervezte. Doktoranduszként a részvétel lehetőséget adott rá, hogy a saját kutatásomra érkező visszajelzések mellett a nyelvészet (és bölcsészettudományok) területén kívül álló kutatásokat is megismerjem a változatos szekcióelőadások során.

A konferenciára a doktori és EKÖP-kutatásomhoz kapcsolódó témával jelentkeztem, amely egy kollaboratív módon létrehozott írásmű köré szerveződik: ez egy tiszavasvári roma nő, Réca élettörténete. A konferencián az **Irodalomtudomány és nyelvészet II.** szekcióban tartottam előadást *A tájnyelv textualizációja az emlékezet konstruálásának folyamatában* címmel. Az előadásomban arra helyeztem a hangsúlyt, hogy a nem sztenderdizált írásbeliség hogyan teszi láthatóvá a beszélt nyelvre jellemző, tájnyelviként is azonosítható nyelvi erőforrásokat az emlékek írásos reprezentációjában.

Elemzéseim rámutattak, hogy a tájnyelvi erőforrások megléte a kollaboratív munka részeként megvalósuló transzformatív gyakorlatok – az átírás és újrakonstruálás – egymásra hatásában ragadhatók meg. A tartomelemzés eredményei alapján amellet érveltem, hogy a lokálisan értelmezhető gyakorlatok nyelvileg artikulálttá váltak, így a szöveg textualitása magában hordozza a tájnyelvi erőforrások funkcióját. Az elemzésben a célom volt alátámasztani, hogy a kollaboratív munka lehetővé teszi olyan – egymástól a nyelvi reprezentáció tekintetében eltérő – szövegváltozatok párhuzamos létrehozását, amelyek a kutatói és helyi perspektívát egyidejűleg képesek érvényesíteni.

Összességében a konferencia számos inspirációt adott a kutatásom folytatásához, valamint új szakmai kapcsolatok kialakítására is lehetőséget kínált.

Jenei Kamilla s.k.
2026. április 10., Budapest